

**Σχολιασμός WWF Ελλάς στο σχέδιο νόμου
«Για τα δεσποζόμενα και τα αδέσποτα ζώα συντροφιάς και την προστασία των ζώων από την
εκμετάλλευση ή τη χρησιμοποίηση με κερδοσκοπικό σκοπό»**

Απρίλιος 2011

Το WWF Ελλάς θεωρεί το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ένα πολύ σημαντικό βήμα για την ενδυνάμωση του θεσμικού πλαισίου προστασίας των ζώων στην χώρα. Ως περιβαλλοντική οργάνωση που δραστηριοποιείται σε θέματα άγριας πανίδας και φυσικού περιβάλλοντος, επικεντρώνουμε τις παρατηρήσεις μας μόνο σε εκείνες τις ρυθμίσεις που άπτονται του πεδίου δραστηριότητάς μας ή το επηρεάζουν ως ένα βαθμό. Παραθέτουμε τις συγκεκριμένες παρατηρήσεις του WWF Ελλάς ανά άρθρο (άρθρα 1, 4, 5, 9, 11, 12, 13, 20, 21, 22).

Άρθρο 1. Ορισμοί

Ο συνδυασμός των ορισμών του «ζώου» και του «δεσποζόμενου ζώου συντροφιάς» δεν αποκλείει κανένα ζώο από την περίπτωση να αποτελέσει «ζώο συντροφιάς». Μάλιστα, δίνει έμμεσα τη δυνατότητα κάποιος να θεωρήσει ότι έχει το δικαίωμα να υιοθετήσει ένα άγριο είδος πανίδας, ακόμα κι αν είναι προστατευόμενο ή απειλούμενο (βλ. ν. 3937/2011 ΦΕΚ 60/Α/2011, κ.α.), ως ζώο συντροφιάς και να το διατηρεί στην οικία του, να το εκθέσει ή να το εμπορευτεί.

Συγκεκριμένα, απουσιάζει ο ορισμός των «ζώων συντροφιάς», καθώς το μοναδικό κριτήριο που τίθεται από τον ορισμό των «δεσποζόμενων ζώων συντροφιάς» είναι η συντήρηση ή/και πρόθεση συντήρησης του ζώου από τον άνθρωπο. Ωστόσο, είναι γνωστό ότι εκτός από τα πλέον συνηθισμένα κατοικίδια (σκύλους και γάτες), πολλοί υιοθετούν άλλα ζώα, π.χ. πουλιά, ψάρια, ερπετά ως ζώα συντροφιάς. Για κάποια είδη πανίδας, η συλλογή και εμπορία τους για να χρησιμοποιηθούν ως ζώα συντροφιάς αποτελούν σημαντικές απειλές στην επιβίωση τους. Για παράδειγμα, η γαλιάντρα (*Melanocorypha calandra*) κατατάσσεται ως τρωτό είδος στο Κόκκινο Βιβλίο των Απειλούμενων Ζώων της Ελλάδας (2010) καθώς ως ωδικό πουλί δέχεται τη συγκεκριμένη πίεση. Αντίστοιχα, και οι χερσαίες μεσογειακές χελώνες (*Eurotestudo hermanni*) κατατάσσονται ως τρωτές στο ίδιο βιβλίο, όμως συχνά υιοθετούνται ως ζώο συντροφιάς.

Πολλά από τα πιο ασυνήθιστα ζώα συντροφιάς έχουν ιδιαίτερες απαιτήσεις φροντίδας, στις οποίες δεν είναι εύκολο να ανταποκριθούν όσοι τα υιοθετούν με αποτέλεσμα να μη διασφαλίζεται η ευζωία τους και ειδικές ανάγκες περίθαλψης τις οποίες λίγοι κτηνίατροι μπορούν παρέχουν.

Επίσης, ως ζώα συντροφιάς υιοθετούνται συχνά ξενικά είδη. Πολλά από αυτά τα είδη, από πρόθεση ή αμέλεια, στη συνέχεια βρίσκονται ελεύθερα στην ελληνική φύση. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η κοκκινόλαιμη νεροχελώνα (*Trachemys scripta elegans*), η οποία έχει προέλευση από την Αμερική, ανήκει στα 100 πιο εισβλητικά είδη του κόσμου, και έχει βρεθεί ελεύθερη σε πολλές περιοχές της χώρας αν και ακόμη δεν έχει επιβεβαιωθεί η παρουσία βιώσιμων πληθυσμών της.

Το παρόν νομοσχέδιο θα αποτελέσει ένα ουσιαστικό βήμα για την προστασία των ζώων στην Ελλάδα αν καλύψει ακόμα και τα πιο ασυνήθιστα ζώα συντροφιάς.

Η δημιουργία καταλόγων των ζώων (θηλαστικών, ερπετών, πτηνών και ψαριών) που μπορεί να θεωρούνται ως «ζώα συντροφιάς», «αναμφισβήτητα ζώα συντροφιάς» ή «ασυνήθιστα ζώα συντροφιάς» ενδεχομένως να έλυne κάποιους από τους παραπάνω προβληματισμούς. Όμως, η διαμόρφωση καταλόγων αποτελεί μια δύσκολη άσκηση ενώ ενέχει τον κίνδυνο της μη πλήρους καταγραφής. Ως εκ τούτου, προτείνουμε κατ' ελάχιστον τις παρακάτω παρεμβάσεις στο άρθρο 1.

- Αναδιτύπωση του ορισμού του ζώου, εφόσον κρίνεται απαραίτητος, ως εξής: «κάθε έμβιος οργανισμός που αισθάνεται και κινείται αυτοβούλως». Η προσθήκη των προσδιορισμών σε ξηρά, αέρα, θάλασσα, κτλ. είναι περιττή.
- Διάκριση των ζώων σε εξημερωμένα ζώα, (περιλαμβάνονται και όσα γεννιούνται σε αιχμαλωσία, και άγρια ζώα.
- Ρητός αποκλεισμός των ειδών άγριας πανίδας, όπως ορίζεται από την κείμενη νομοθεσία, είτε αυτά προστατεύονται ή χαρακτηρίζονται ως σημαντικά ή/και απειλούμενα βάσει της κείμενης νομοθεσίας είτε όχι, από την περίπτωση να είναι «ζώα συντροφιάς».
- Ρητός αποκλεισμός των ενδημικών ειδών πανίδας, όπως ορίζονται από την κείμενη νομοθεσία, από την περίπτωση να είναι «ζώα συντροφιάς»
- Ρητός αποκλεισμός των εισβαλλόντων ξενικών ειδών, όπως ορίζονται από την κείμενη νομοθεσία, από την περίπτωση να είναι «ζώα συντροφιάς»

Άρθρο 4

Το WWF Ελλάς θεωρεί σημαντική τη σήμανση των ποιμενικών σκύλων, όπως και όλων εκείνων που μπορεί να βρεθούν ελεύθερα στην ύπαιθρο, έστω και για μικρό χρονικό διάστημα, όπως είναι οι σκύλοι κυνηγών, διασωστών και των ενόπλων δυνάμεων. Συνεπώς, προτείνουμε η αναφορά στο εδ. 1 της παρ. 3 με εμφανή και σαφώς διατυπωμένο τρόπο και αυτά τα ζώα: «Η σήμανση κάθε ζώου συντροφιάς είναι υποχρεωτική, μη εξαιρουμένων των ποιμενικών ή άλλων σκύλων όπως περιγράφονται στο άρθρο 1 παρ. γ του παρόντος».

Με τον τρόπο αυτό και τη διαδικασία που θα ακολουθείται αν βρεθεί εγκαταλειμμένος σκύλος, θα μπορεί να επιστρέψει στον ιδιοκτήτη του και σίγουρα δεν θα αφηθεί σε περιοχές που μπορεί να διαταράξει την οικολογική ισορροπία περιοχών (π.χ. προστατευόμενες περιοχές). Και αυτό, γιατί παρατηρείται το φαινόμενο οι ιδιοκτήτες, από πρόθεση ή αμέλεια, να χάνουν τα σκυλιά, αυτά να ζουν σε ημιάγρια κατάσταση, να σχηματίζουν αγέλες αγριόσκυλων και να επιτίθενται στην άγρια τοπική πανίδα, σε κτηνοτροφικά ζώα και σε επισκέπτες-πεζοπόρους-εκδρομείς.

Άρθρο 5

Οι διατάξεις δεν ανταποκρίνονται στην ιδιαίτερα προβληματική κατάσταση που επικρατεί στη χώρα σχετικά με την εμπορία ειδών άγριας πανίδας, ακόμα και απειλούμενων ή ξενικών ειδών, ως «ζώων συντροφιάς», πολλές φορές και από νόμιμους εμπόρους «ζώων συντροφιάς».

Οι διατάξεις δεν λαμβάνουν υπόψη επίσης, την αυξημένη ζήτηση ζώων που απαντώνται στην Ελλάδα από το εξωτερικό, ούτε και τη διακίνηση, εντός και εκτός της χώρας, σημαντικού αριθμού ζώων μέσω ηλεκτρονικού εμπορίου.

Σε κάθε περίπτωση, μη αναθεώρηση του θεσμικού πλαισίου που διέπει την εμπορία «ζώων συντροφιάς» αποτελεί τη σημαντικότερη αδυναμία του νομοσχεδίου.

Άρθρο 9

Το σύστημα περίθαλψης και διαχείρισης των αδέσποτων ζώων, ή των ζώων που βάσει του άρθρου 5 καταλήγουν στα Καταφύγια των Δήμων ή άλλων αποτελούν μια ουσιαστική παρέμβαση στη σημερινή κατάσταση.

Ωστόσο, στην παράγραφο 1 θα πρέπει να αποσαφηνιστεί ποιος είναι αρμόδιος, όταν πρόκειται για περιοχές που εμπίπτουν και στην αρμοδιότητα άλλων υπηρεσιών, όπως είναι τα δασαρχεία. Προτείνεται να υπάρχει πρόβλεψη για υποχρεωτική συνεργασία μεταξύ των εμπλεκόμενων υπηρεσιών για την περισυλλογή και διαχείριση των ζώων.

Στις διατάξεις που προτείνονται δίνεται η δυνατότητα επανένταξης υγιών και στερημένων ζώων συντροφιάς στο φυσικό περιβάλλον μετά από χρόνο φιλοξενίας στα καταφύγια. Χωρίς να κρίνουμε αν αυτή η διαδικασία είναι θεμιτή ή όχι, αν ισχύσει πρέπει να αποσαφηνιστεί τι νοείται ως «φυσικό περιβάλλον». Συγκεκριμένα, πρέπει να διασφαλιστεί ότι με τον όρο «φυσικό περιβάλλον» δεν νοούνται συνολικά εκτάσεις στην ύπαιθρο (π.χ. δάση, όρη, κοκ) ή περιοχές με σημαντικά οικολογικά χαρακτηριστικά (π.χ. προστατευόμενες περιοχές), που δεν αποτελούν κατάλληλο περιβάλλον για τα ζώα εκείνα των οποίων η ευζωία συνδέεται με την ανθρώπινη φροντίδα. Δεν είναι λίγα τα περιστατικά που έχουν γίνει γνωστά στο WWF Ελλάς, που αφορούν σε εγκαταλειμμένα σκυλιά τα οποία κινούμενα σε αγέλες δημιουργούν προβλήματα εντός προστατευόμενων περιοχών τόσο σε προστατευόμενα είδη (π.χ. ελάφια), σε εδαφόβια πουλιά και αυγά πουλιών όσο και σε επισκέπτες (π.χ. πεζοπόροι ή ορειβάτες). Επιπλέον, είναι γνωστό ότι επιτίθενται σε κτηνοτροφικά ζώα, πχ. αιγοπρόβατα, με αποτέλεσμα να επιφέρουν οικονομική ζημιά στους κτηνοτρόφους και να εντείνονται τα φαινόμενα τοποθέτησης δηλητηριασμένων δολωμάτων με τραγικές επιπτώσεις σε όλα τα ζώα. Ως εκ τούτου, προτείνεται:

- ο όρος «φυσικό περιβάλλον» να αντικατασταθεί με πρόβλεψη για επανένταξη στην περιοχή περισυλλογής ή, αν αυτό δεν είναι δυνατό, σε άλλη οικεία περιοχή
- στα κριτήρια για την επαναφορά στο φυσικό (οικείο) περιβάλλον που αναλύονται στην παράγραφο 10 να προστεθεί η «οικολογική ισορροπία» της περιοχής
- Σε κάθε περίπτωση, θα πρέπει να αποκλειστούν ως περιοχές επαναφοράς ζώων συντροφιάς οι προστατευόμενες περιοχές όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 19 του ν. 1650/1986 όπως αντικαταστάθηκαν από το ν. 3739/2011, εφόσον πιθανολογούνται επιπτώσεις σε άλλα είδη πανίδας, χωρίς σαφώς αυτό να σημαίνει ότι οι δήμοι εντός των προστατευόμενων περιοχών δεν διατηρούν την υποχρέωση δημιουργίας καταφυγίων, όπως και τις λοιπές αρμοδιότητες που τους αναθέτει ο νόμος που προτείνεται.

- Στην περίπτωση που πρόκειται για άγρια ζώα που απαντώνται στην Ελλάδα, τότε η απελευθέρωση θα πρέπει να γίνεται μόνο στις περιοχές φυσικής τους εξάπλωσης. Για ξενικά είδη, πρέπει να απαγορεύεται η απελευθέρωση τους, και να προβλεφθεί η προώθηση τους σε κέντρα περίθαλψης άγριας πανίδας (προσωρινά), ενυδρεία, ζωολογικούς κήπους που πληρούν τις απαραίτητες νομικές προϋποθέσεις κτλ, ή να προωθούνται στο εξωτερικό. Σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να διασφαλίζεται η ευζωία τους σε χώρους με κατάλληλες συνθήκες διαβίωσης.

Άρθρο 11

Στην παρ. 1, τα μέτρα που θα ληφθούν πρέπει να αποτρέπουν την πρόσβαση στα απορρίμματα όλων των ζώων, δηλαδή, και της άγριας πανίδας, και όχι μόνο των ζώων συντροφιάς.

Η παρ. 2 θέτει σαφώς την ευθύνη για την περισυλλογή των νεκρών ζώων που βρίσκονται στο οδικό δίκτυο. Σημειώνουμε ότι αυτό δεν καλύπτει το σύνολο των νεκρών ζώων συντροφιάς (ειδικά ποιμενικοί σκύλοι και σκύλοι κυνηγών) ούτε και την ιδιαίτερη περίπτωση των δηλητηριασμένων νεκρών ζώων (π.χ. σκύλων εντός και εκτός αστικού χώρου, αλεπούδες στην ύπαιθρο). Τα δηλητηριασμένα νεκρά ζώα που βρίσκονται στην ύπαιθρο, αν δεν συλλεχθούν, καταναλώνονται από είδη της άγριας πανίδας (ευκαιριακή τροφή για κάποια είδη ή βασική τροφή για τα πτωματοφάγα είδη (π.χ. οι γύπες)), που κι εκείνα με τη σειρά τους συχνά βρίσκονται νεκρά. Υπάρχει ανάγκη για τον καθορισμό των αρμόδιων αρχών (Δήμοι ή/και Δασική Υπηρεσία) και των διαδικασιών εκείνων που αφορούν στη συλλογή και την ταφή ή την αποτέφρωσή τους. Εάν δεν μπορεί να υπάρξει η σαφής πρόβλεψη σε αυτό τον νόμο θα πρέπει η εξουσιοδοτική απόφαση της παραγράφου 3 να καλύψει και αυτό το θέμα.

Επίσης, όσο αφορά την πρόληψη κρουσμάτων δηλητηρίασης, αλλά και για την παρότρυνση των αρμόδιων αρχών για την αντιμετώπιση των δηλητηριασμένων δολωμάτων, προτείνεται η υποχρεωτική δημοσίευση των περιοχών όπου διαπιστωμένα περισυλλέγονται φόλες ή δηλητηριασμένα ζώα.

Άρθρο 12

Οι ρυθμίσεις του άρθρου 12 αποτελούν ένα θετικό βήμα για την προστασία των ζώων στην Ελλάδα. Η απαγόρευση της εκμετάλλευσης των ζώων, συχνά άγριων και απειλούμενων, για την ανθρώπινη αναψυχή, έχει αποτελέσει πάγιο αίτημα του WWF Ελλάς.

Για την αποτελεσματικότερη εφαρμογή του νόμου θα πρέπει να προστεθεί η απαγόρευση εισόδου στην χώρα κάθε είδους ζώου που ανήκει σε τσίρκο ή σε συναφείς θιάσους.

Επιπλέον, δεν είναι σαφές αν καλύπτεται η περίπτωση θαλάσσιων εγκαταστάσεων όπου, για παράδειγμα, δελφίνια κλείνονται σε έναν κόλπο είτε για να κάνουν παραστάσεις είτε για να μπορούν επισκέπτες των εγκαταστάσεων να κολυμπούν μαζί τους.

Η παρ. 3 πρέπει να συμπληρωθεί ώστε να καλύπτει και την έκθεση σε εσωτερικού χώρου.

Σημειώνουμε, ωστόσο, ένα σημαντικό νομικό κενό που δημιουργείται καθώς με τις εξαιρέσεις του άρθρου 13, δύναται ζώα που βρίσκονται σε ζωολογικούς κήπους, ενυδρεία ή κέντρα περίθαλψης άγριων ζώων να χρησιμοποιηθούν ως θέαμα για παραστάσεις. Η διατήρηση της εξαίρεσης αμφισβητεί τις σημαντικές βελτιώσεις για την προστασία των ζώων που θα μπορούσαν να προκύψουν από την εφαρμογή του άρθρου 12.

Άρθρο 13

Οι εξαιρέσεις του άρθρου 13 πρέπει να αφορούν μόνο στην παρ. 3 του άρθρου 12 (όπως προτείνουμε να τροποποιηθεί ώστε να επιτρέπεται και η εσωτερικού χώρου έκθεση ζώων) και όχι συνολικά στο άρθρο 12. Η απαγόρευση εκμετάλλευσης των ζώων ως θέαμα πρέπει να είναι καθολική και να καλύπτει τα ζώα που βρίσκονται σε ζωολογικούς κήπους, εκθέσεις, ενυδρεία ή κέντρα περίθαλψης άγριων ζώων. Η διατήρηση της εξαίρεσης αμφισβητεί τις σημαντικές βελτιώσεις για την προστασία των ζώων που θα μπορούσαν να προκύψουν από την εφαρμογή του άρθρου 12.

Ακόμα και σε τέτοιους χώρους (ζωολογικούς κήπους, εκθέσεις, ενυδρεία) εφόσον έχουν νομίμως αδειοδοτηθεί πρέπει να απαγορεύεται η αναγκαστική έκθεση των ζώων στο κοινό (π.χ. χωρίς να παρέχεται χώρος φωλιάσματος). Στους χώρους αυτούς, πρέπει να εξασφαλίζεται η ευζωία των ζώων σε χώρους κατάλληλους και προσαρμοσμένους στις βιολογικές τους ανάγκες.

Επιπλέον, επισημαίνεται η άμεση ανάγκη συνολικής αναθεώρησης και εκσυγχρονισμού του θεσμικού πλαισίου που διέπει την αδειοδότηση και λειτουργία αυτών των χώρων.

Άρθρο 20

Από το συγκεκριμένο άρθρο και καθώς και το παράρτημα 4 δεν φαίνεται να προβλέπονται ποινικές ή διοικητικές κυρώσεις για την ηθελημένη και ακούσια απελευθέρωση δεσποζόμενων ζώων και ζώων

συντροφιάς στο φυσικό περιβάλλον. Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις όπου ιδιοκτήτες ζώων ασκούν πλημμελή εποπτεία ή απελευθερώνουν σκόπιμα τα ζώα που κατέχουν.

Λαμβάνοντας υπόψη το παράρτημα 4 σε σχέση με τις προβλέψεις της παρ. 2 προτείνεται ότι επιπλέον της ρύθμισης για την χρηματική ποινή των 20.000 ευρώ ανά ζώο, θα πρέπει η ποινή φυλάκιση να είναι μη εξαγοράσιμη (όπως στην παρ. 1), ενώ το κατώτατο όριο αφαίρεσης της άδειας λειτουργίας θα πρέπει να αυξηθεί από ένα μήνα σε τρεις μήνες, ενώ θα πρέπει να προβλέπεται και η δυνατότητα κατάσχεση των εγκαταστάσεων καθώς και η αφαίρεση της άδειας λειτουργίας (δια παντός) στην περίπτωση υποτροπής, ώστε η πρόβλεψη των κυρώσεων να είναι σύμφωνη και με τη μεταβατική διάταξη του άρθρου 22 παρ. 4.

Άρθρο 21

Στην παρ. 2, πρέπει να προστεθεί η Δασική Υπηρεσία ως αρμόδιο όργανο για τη βεβαίωση των παραβάσεων του νόμου, καθώς στην αρμοδιότητας εμπίπτουν μεγάλες εκτάσεις της χώρας.

Στην παρ. 5 πρέπει να γίνει σαφέστερη διατύπωση ως προς τη χρήση των πόρων που απορρέουν από πρόστιμα, ώστε να διασφαλιστεί η επίτευξη των σκοπών του νόμου με την προσθήκη του προτεινόμενου εδαφίου: «Απαγορεύεται η χρήση των εσόδων για σκοπούς πέρα από τους προβλεπόμενους στον παρόντα νόμο.»

Σημαντική παράλειψη στο συγκεκριμένο άρθρο αποτελεί η έλλειψη αναφοράς στην περίπτωση που οι Δήμοι ή άλλες αρμόδιες αρχές δεν εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τον συγκεκριμένο νόμο. Συγκεκριμένα, δεν προβλέπεται ποιες θα είναι οι κυρώσεις για τους δήμους εκείνων που δεν θα προβούν στην εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 12.

Άρθρο 22

Η πρόβλεψη για θέση εφαρμογής του νόμου με άμεση ισχύ (παρ. 4) είναι ιδιαίτερα ενθαρρυντική. Ωστόσο, δεν είναι σαφές με ποια διαδικασία όσοι μέχρι σήμερα, νόμιμα ή μη, έχουν άγρια ζώα σε διάφορους χώρους (τσίρκο, θίασοι, δελφινάρια, εκθέσεις, κοκ) θα πρέπει να προσαρμοστούν στις απαιτήσεις του νέου νόμου, σε διάστημα τριών μηνών. Συγκεκριμένα, δεν είναι σαφές τι θα απογίνουν αυτά τα ζώα, και πώς θα εξασφαλιστεί η ευζωία τους. Κρίνεται σχεδόν αδύνατο οι Δήμοι, στους οποίους δίνεται περιθώριο διετίας για να δημιουργήσουν τα Καταφύγια Αδέσποτων Ζώων, να μπορούν να φιλοξενήσουν τέτοια είδη, ενώ τα Κέντρα Περίθαλψης Άγριας Ζωής της χώρας σήμερα βρίσκονται επίσης σε κατάσταση αδυναμίας να φιλοξενήσουν, έστω και προσωρινά τα μερικές εκατοντάδες ζώα που εκτιμάται ότι θα αφορά η συγκεκριμένη ρύθμιση. Σε καμία περίπτωση, δεν θα πρέπει για να επιτευχθεί η συμμόρφωση με το νόμο να αφηθούν ελεύθερα στο φυσικό περιβάλλον – μπορεί να είναι δύσκολο να φανταστεί κανείς την απελευθέρωση ενός μεγάλου αιλουροειδούς ή πιθήκου, ωστόσο δεν είναι καθόλου δύσκολο να σκεφτεί κανείς ότι αυτή μπορεί να είναι η κατάληξη κάποιου παπαγάλου ή ξενικού ερπετού.

Ως πιθανή λύση προτείνεται:

- συνεργασία με το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής για την άμεση ενεργοποίηση των διατάξεων των παρ. 5 & 9 του άρθρου 20 του ν. 3739/2011, ώστε κάποια από τα προβλεπόμενα Κέντρα Περίθαλψης να αποκτήσουν στο αμέσως επόμενο διάστημα τη δυνατότητα να φιλοξενούν προσωρινά τα κατασχεμένα αυτά είδη, σε συνθήκες που εξασφαλίσουν την υγιή διαβίωση των ειδών τους βάσει της κείμενης νομοθεσίας ή/και την ολοκλήρωση της διαδικασίας επανεξαγωγής στη χώρα προέλευσής τους.
- η μεταφορά σε ζωολογικούς κήπους, εκθέσεις και ενυδρεία, υφιστάμενα κέντρα περίθαλψης άγριας ζωής, εφόσον διαθέτουν άδεια, έχουν τη δυνατότητα να φιλοξενήσουν επιπλέον είδη, και μπορούν να διασφαλίσουν την ευζωία τους σε κατάλληλα διαμορφωμένους χώρους.

Το οικονομικό κόστος φιλοξενίας στα Κέντρα Περίθαλψης και αποστολής στη χώρα προέλευσης των ειδών αυτών θα πρέπει να βαρύνει τον προηγούμενο κάτοχο, ενώ έσοδα για την γενική συντήρηση των Κέντρων Περίθαλψης που θα αναλάβουν αυτό το ρόλο δύναται να προέρχονται και από τις χρηματικές κυρώσεις που προβλέπει το άρθρο 20.

Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τις προβλεπόμενες διατάξεις, θα πρέπει πέρα από την αφαίρεση της άδειας λειτουργίας, να προβλέπεται η δημοσιοποίηση των παραβατών, ενώ αν παρέλθει εξάμηνο κατά το οποίο δεν έχουν συμμορφωθεί να κατάσχονται και οι εγκαταστάσεις των συγκεκριμένων επιχειρήσεων.

Για περισσότερες πληροφορίες:

Ιόλη Χριστοπούλου, Υπεύθυνη πολιτικής για το φυσικό περιβάλλον, WWF Ελλάς
Τηλ. 210-3314893, i.christopoulou@wwf.gr, www.wwf.gr